

Патр. Николай.

Съ голѣмо нестѣрпеніе щемъ ви очаквами свѣтлій гос-
подарю. Збогомъ? (покланя са и излиза).

Страхилъ.

Ето грѣшко лукавство! Щомъ видѣтъ че еж въ о-
пасностъ, незабавно просѣтъ миръ, преструватъ се, по-
нижаватъ се, само и само да си постигнатъ целта.

Наумъ.

Страхтъ сичко прави.

Симеонъ.

Навѣрно страхтъ ги е принудилъ да се покорѣтъ;
но за да увеличимъ тѣхното ожиданіе, трѣбва да отло-
жимъ посѣщеніето си на нѣколко дни; азъ мисля на
9 Септемврій да се явимъ на опредѣленото имъ мѣсто
и то въ най-тържественъ видъ. Съпровождани отъ мно-
го войска, телохранителитѣ ми и сички да бъдемъ бо-
гато накічени. Слѣдъ свижданіето ни, да ся определятъ
особенни лица, които да сключатъ мира, но усло-
вията които ще имъ се подложатъ, да бѣдатъ много
строги.

Страхилъ.

Трѣбва всичко да се върши съ предназначаніе, тѣ еж
гърци, въ тѣхъ има задни мисли; Богъ знае какво еж
приготвили! едно врѣме съ царъ Крума пакъ така пос-
тъпахъ, призовахъ го въ Цари-градъ, като скрихъ тай-
но хора да го убиѣтъ, той щомъ слиза отъ коньтъ си,
незабавно стрѣдили върху му, тия нѣща еж отъ обикно-
веннитѣ.